

ترویج و آموزش کشاورزی

ترویج و آموزش کشاورزی نوعی آموزش غیر رسمی به روستائیان و علاقمندان به کشاورزی برای آشنائی و استفاده از فناوری‌های نو جهت افزایش تولید و بهره‌وری و درآمد و ارتقای سطح زندگی تولیدکنندگان کشاورزی و رسیدن به اهداف توسعه کشاورزی و روستائی است.

ترویج کشاورزی یاری هدفدار در تصمیم‌گیری و شکل‌گیری نظرات تعریف شده است. کارشناسان آن را نوعی مداخله‌گری ارتباطی حرفه‌ای می‌دانند که توسط یک نهاد به منظور ایجاد تغییرات داوطلبانه رفتاری در کشاورزان با فرض داشتن منافع جمعی یا اجتماعی بنا می‌شود.

اهداف:

هدف ترویج کشاورزی رسیدن به اهداف توسعه کشاورزی و ارتقاء سطح زندگی کشاورزان به ویژه کشاورزان خرده‌مالک و تهیدست است تا از طریق آشنائی با یافته‌های پژوهشی و فناوری بصورت ساده و کاربردی بتوانند با افزایش تولید و کاهش هزینه و کسب درآمد بیشتر سطح زندگی خود و خانواده را فراهم نمایند. ترویج کشاورزی در کشورهای در حال توسعه برای رسیدن به اهداف توسعه کشاورزی و روستائی یکی از عناصر ضروری است که بیشتر در قالب نظامهای دولتی و اخیراً در برخی کشورها بصورت فعالیتهای ترویج خصوصی کشاورزان را تحت آموزش به روشهای مختلف قرار می‌دهند. البته در کشور ما این هدف آنگونه که انتظار میرود محقق نگردیده است زیرا کارشناسان ما پس از تحصیل به خاطر کم تجربه‌گی و تئوریک بودن مطالب درسی تدریس شده در دانشگاه اکثراً یا بیکارند یا هنگام ورود به عرصه کار و در عمل به جای کمک به رشد و توسعه کشاورزی و ترویج کشاورزی بین کشاورزان به پشت میز نشینانی تئوری پرداز و آمارساز مبدل می‌شوند که حتی کشاورزان نیز بر ناکارآمدی بسیاری از آنان در عرصه عمل به علوم آموخته‌شان شاهدند. و توجه به نابسامانی‌ها و عدم پیشرفت چشمگیر در این عرصه تاییدی بر این مدعا است. مشکل اصلی ترویج در کشور ما عدم ارتباط منطقی مابین سه بخش تحقیقات، آموزش و ترویج است. زیرا هر کدام از این بخشها بطور جدا و منفصل از هم کار می‌کنند و ارتباطی با هم ندارند و یا اگر دارند بسیار محدود و غیر کارا است.

منبع:

- کرمی، عزت‌الله و فنائی، سید ابوطالب: بررسی نظریه‌پردازی‌ها در ترویج کشاورزی، وزارت کشاورزی، تهران ۱۳۷۳خ.